

Nr 51.

Av herr **Nilsson, Petrus, m. fl.**, *angående åtgärder mot importen av levande djur och kött m. m.*

Införseln av slaktdjur och köttvaror från valutasvaga länder, särskilt Finland och Estland, har under det sistförflutna året uppväckt allvarliga bekymmer bland lantbrukarna, då ifrågavarande införsel hotar att bli ruinerande för det svenska jordbruket. Enligt vad som är bekant ha från ett stort antal hushållningssällskap i olika delar av landet framställningar ingivits till Kungl. Maj:t med begäran om åtgärder mot den överhandtagande importen, men då något besked icke lämnats, huruvida från Kungl. Maj:ts sida åtgärder äro att förvänta i denna för vårt lantbruk livsviktiga fråga, kunna vi icke underlåta att motionsvis bringa densamma under riksdagens omprövning.

De exceptionellt låga priser jordbrukarna sedan lång tid måste nöja sig med vid försäljning av slaktdjur äro enligt samstämmiga vittnesbörd till stor del förorsakade av den starka import av mindervärdiga varor, som obehindrat försiggår från Östersjöländerna. Importkvantiteternas siffror — visserligen i och för sig synnerligen höga — säga därvidlag icke så mycket, då det framförallt är det sätt, varpå importen försiggår och utnyttjas, som trycker ned priserna på de svenska produkterna. Importen är mycket ojämnt fördelad, den äger rum så att säga stötvis och oroar därigenom marknaden på ett för våra inhemska producenter särskilt ogynnsamt sätt. Importkvantiteterna skulle icke i och för sig, särskilt om hänsyn tages till den sämre kvaliteten, kunna i så hög grad som faktiskt sker pressa ned priset på den svenska varan, om införseln vore något sänär regelbunden och jämnt fördelad.

Att effektiva åtgärder måste vidtagas för att hindra detta systematiska undergrävande av våra egna producenters existensmöjligheter torde stå klart för var och en, som icke står likgiltig inför det utomordentligt svåra läge våra jordbrukare härigenom råkat in uti, detta så mycket mera som konsumenterna icke heller i nämnvärd utsträckning ha någon fördel av denna sakernas ordning.

Olika vägar kunna tänkas för att åstadkomma bättre förhållanden. Måhända skulle det kunna lyckas att genom överenskommelser få importen reglerad, så att endast ett visst begränsat antal djur årligen finge införas med införseln jämnt fördelad över hela året. Framförallt bör dock införande av skärpta bestämmelser om ursprungs-beteckning tagas i övervägande.

Vi vilja erinra om att denna sistnämnda väg redan i viss utsträckning beträffs, bland annat i fråga om ägg och kött. Vad det senare beträffar äro dock bestämmelserna om ursprungs-beteckning helt och hållet ineffektiva

så snart det gäller charkuterivaror, vartill större delen av det importerade köttet torde användas. Konsumenterna kunna ifråga om dessa varor icke vid sina inköp förvissa sig om huruvida de äro av svenskt eller utländskt ursprung.

I Danmark är denna fråga ordnad på ett vida effektivare sätt än hos oss. Vi hänvisa härutinnan till en kungörelse av den 24 juli 1925 om in- och utförsel av samt handel med utländskt kött och slaktavfall m. m. samt den 14 maj 1927 utfärdat tillägg till denna kungörelse. Införseln till Danmark av levande djur och kött är genom dessa bestämmelser underkastad stränga och detaljerade föreskrifter, särskilt ifråga om märkning av importvaror för att utesluta all förväxling. Av största betydelse torde den bestämmelse vara, enligt vilken i varje affär, där utländsk vara säljes, en skylt skall vara tryckt med 75 mm. höga, tydliga, kraftiga och lättläsliga bokstäver: »Här säljas utländska lantbruksprodukter». Enligt vad som uppgives ha de i Danmark införda, som det vill synas verkligt effektiva, bestämmelserna om ursprungs-beteckning för levande djur och köttvaror medfört, att så gott som inga importerade produkter finna avsättning.

Vi anse, att det skulle vara av stor betydelse, om liknande bestämmelser kunde införas även i vårt land, och det torde väl icke kunna anföras ett enda hållbart skäl emot en fordran, att köparen av en vara skall upplysas om varifrån den härstammar, särskilt då det gäller livsmedel. Givetvis bör det dock ankomma på Kungl. Maj:t att efter utredning föreslå lämpliga åtgärder.

Vi hemställa därför,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning angående åtgärder mot importen av levande djur och kött m. m.,

samt om framläggande för innevarande riksdag av de förslag, som därav kunna föranledas.

Stockholm den 18 januari 1928.

Petrus Nilsson.

Karl Anderson.

Anders Elisson.

Alexander Nilsson.
